

מסורת הש"ס

(א) ולקח קמח קנה קנה קנה
עירובין לה ביעה לה.
(ב) פוסק לה ע"ש, (ג) וכוונות
ע"י חילין מה: (ד) (ו) וכוונות
לה ע"ש, (ה) (ע"י בערך ערך
החלל וכוונות ע"י קמח
בכרסין וכו') (א) ולקח קמח.
(ז) ודף לה, (ח) (ו) (ו) (ו)
(ט) (חילין מה: (י) חילין מה:

גליון הש"ס

תשוב' דל"ה תא' די' יחודת וכו'
 ובספר ל"ה ב"י יחודת וע"ס
 ע"כ תוס' ד"ה תא' ל"ה ע"כ
 ב"א"ד ראב"ד ל"ה יחודת
 ע"י פירוש' ע"ס ד"ה תא' ל"ה
 להחיות:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

והניא מטלטלין שופר
והוצרות והניא מטלטלין
שופר ולא חצוצרות.
ואוקימנא להו הא ר' יהודה
הא ר' שמעון והא ר'
נחמיה.
ההין עלך בנות מדיאקין.

במה מדליקין פרק שני שבת

לתינוק עני. שעל האיבור לפרנסו: **הא ר' יודנא** שופר מיטלטל ומתעורר חזק מיטלטלן דמוקא? הוא אבל שופר מורת כלי עליו בדמקח לעיל: **הא**. דקמא דתריהו מיטלטלן ר' שמעון היא דלית ליה מוקא: **הא**. דקמא אף שופר אין מיטלטלן ר' נחמיה דאמא **אפי' תרודו אפי' טלית אין יטלן** אלא לגורן פתמישו המיוחד ועיקר שופר דלא לגנושו מר קאי: ומאי שופר. דקמא נהיהל דר' נחמיה

לגמע לתינוק עני ותו
למלין את השופר כך
מני אלא לא קשיא
שמעון הא ^בר' נתמיה
ת כדרב חסדא דא"ר
אישתני שמייהו מבי
צרתא שופרא שופרא
לא מינה לשופר של
פצפה פצפה ערבה
יה פתורתא פתורתא
קח וממכר אמר אביי
לא בי כסי בי כסי
קא מינה ^בלחמ
הכוסות למצד אחד
מריפה אמר רב אשי
^בבורסיף בורסיף בכל
למאי

זה נשמה: **הוֹלִילָהּ**. מתחילה היו קורין להמסס הוֹלִילָהּ ולבית הכסות כי כפי ועשיו נשמה: המסס הוא הסמון לבית הכסות עשו כנגלל מתי כדור ובתורו קליפות קליפות הרבה כנגלל של עמי וקורין יִנְסִי'ל דופנו דף מלח: דף הכסות קורין הכרס שזקורין פִּינִי'ל ויש של עני קשקורין דוֹלִינִי'ל ותורו עשו מתי כס. עניי בית הכסות דופן כפולה ודוקין הפסלה זה בזה בשומן: **מִלֵּד א'** שלל נקב אלל א' מן הפסלה כשרה שחזירו קוטומה: **מִן לִדְדִין** שיקבו שיהיה טריפה. ובית הכסות הוא לזכרה לפעמי כין דל א' לשני לִדְדִין אבל בהמסס אפי' מלֵּד א' שלל נראה הנקב לחון וין ון סתימה לפי שהדופן דף מלח: לנטי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹרֵךְ גּוֹפֵי וּמֵאֵל מוֹקֵדָה מִחֲמַת חֲסָרוֹן כִּי אֵל מִחֲמַה לֵּל מוֹדֵה רַ"שׁ (קב:) נוטל אדם את הקורטוב בדבילה מן החמה ללכת מחט של עד לטוב וללכת כר' שמעון ובשילהי האורג, מותר לכתחילה והיה דמפסי (לקמן דף קא:) וכו' בתרא (ו) הכלים אחרי כר' דקאמר כי מכתובת של מתרה דף קא' לל מחי קושא דילמא ר' יוחנן

לו.

קלח א מ"י פכ"ה תה"ל
שנת ה'ל' ג סתב לז"ן
סה טוס"ע ח"ח ס"י שח
סע"ף ג ד:

לעזי רעט"י

ציוניזם"ל. הקיבה
השלישית של מעלי הגדרה.
מאנצ"א [מנצ"א]. הקיבה
הראשונה של מעלי גדרה.
דובלד"ן. קיפול בקיבה
השנייה של מעלי גדרה.

תום' ימים

(א) ועוד קשה הא דא"ל חב"י (שם) לרצה אליהם דר"ג קצרות ה"ר מטלטלים להו ילרצה ידיהו מי יתאם הא לא מטלטלי אלא לחשמיש המיוחד לו ודוחק ר"ת כ"י:

רַב גַּסִּים גֵּאוֹן

למאי נפקא מינה למחט
שנמצאת בעובי בית
הבוסות. תגר אצל דלך
(תמצא עיקר זה) בפרק אלו
טריפות ודף נז ומכתובות
בפרק המדיר ודף שז.

ד'ר' נחמיה הייא לאסרה שופר ומחוללות דמייא צפרק חבית (וְקָמָן דָּק קָמָן) אפי' תרודו חפי' עליה אפי' סבין אין טעלין אלל לנצח שמעון ופי' בקונטרס שמיאד המיוחד להם ומשעלו לפי' דלתי שמלאתו לאיסור אכור לעטלו לשוב לנצח דהא מיוחד למלכת איסור ואנן בעינן שיהא מיוחד לנצח אותו דבר וקשה לר"ם דלמחר צפרק חבית (ו' סא) חותולת סא חמרים ושל גרובות מחר אלל לא מפעיל אלא חומר ומוקי לה כר' נחמיה וכן צפרק בלש מועדין (שיריון דף ו' סא) הלא במעול קעטיר במתא ובעי' סבינא למיפסקיה ומוקי כר' נחמיה ואמאי אכר בסבין כיון שיהא עומד ומיוחד לחבית ויור"ר' שמעון הזקן הקשה לפירוש הקונטרס דהיינו קאמר דבר צפרק כל הכלים (וְקָמָן דָּק קָמָן) ואחא ר' נחמיה למימר דאפי' כלי שמלאתו להימר לנצח גופו או לנצח מקומו מחר מחמה ללל לא היי שרי לנצח מקומו והלא אין לו תשמיש המיוחד לו (א) ודוחק ר"ם לומר לפי' הקונטרס דקדמות אחר שאכלו בזה דרך צפרק כל שעה שחבר נצח מקומו המיוחד לו ובראש לר"ם דא שרי ר' נחמיה אלל תשמיש הרגיל לעשות בו בחול אפי' אינו תשמיש המיוחד לו ואפי' דבר שמלאתו לאיסור שרי כיון שדרך אותו תשמיש לעשות ממנו בחול כגון קורנע לפעו דא חפ' אהוים וקורדוס לחמור בו את הדבילה והיינו לנצח תשמישו דקאמר כלומר מה שרגיל לעשות בו בחול ולא אחא לאסורי' אלל מחמה ללל ובגון תשמיש שכלו רגיל לחמור כגון חותולת סא חמרים בסבין או מעול דקעטיר במתאג' ושופר נמי אין דרך בחול לגמור בו מים לחיטוק וחסקה בעלמא דמצי צפרק כל הכלים (וְקָמָן דָּק קָמָן) אפי' כר' נחמיה ומוציא לה כר' נחמיה ומציא ר"ם ראיא מפרק כל הכלים (ג' סא) דמתן כל הכלים יטעלין ושלל לנצח ר' נחמיה אומר אין יטעלין לנצח לנצח ומפרסי' רבא בגמרא דבר שמלאתו להימר לנצח גופו ולנצח מקומו דבר שמלאתו לאיסור לנצח גופו אין לנצח מקומו לא והשאת מה לו להיזכר דבר שמלאתו לאיסור כיון דתמיתין לא איירי אלל במלאתו להימר אלל ודאי משום ר' נחמיה קעטיה דמצי לנצח ואחא ר' נחמיה למימר דאפי' דבר שמלאתו להימר כו' ומשום דמשהו ר' נחמיה מלאתו להימר למלאתו לאיסור נקט מלאתו לאיסור דלר' נחמיה תריייהו לנצח גופו שרי ולנצח מקומו לא ולרבא תריייהו לנצח גופו ומקומו שרי מחמה ללל לא ולשון אפי' משמע נמי הכי:

למחש' שנספצת. דמתי' באלו טרפות (חולין דף ג' וסג') ובהמדיר (מכות דף ע"ו): מזל אחד כשירה מב' לדין טרפה ופי' בקוטרות בעיני בית הכסות הוא דלויא' לפלוגי הכי אלב בהמסס אפי' מזל אחד שלג נראה הנקב לחון טרפה דליו וז' סמימה והקשה ר"ר אליעזר ממיי"ך דהא חנו' ויהמסס וזית הכסות שניקבו לחון משמע דבהמסס נמי לא מיתרפס אלא נקב מפולס ואורי' דהאי לחון לא לגמרי לחון אלא קומת יקבו וז' לפלוגי יקבו וז' לחון וז' כשירה דנקמתי במר הכי וקמ"ל דמזל אחד כשירה אשכנז' דייקב עור אחד שלג אלב לא דדין טרפה און ידועש אי נמי מב' לדין טרפה נמי ידועש הוא דקמ"ל אע"פ שזכר על המסס וס"ד שמגין כמו תלחולת שנקבה וירכס מעמידין אותה דכשירה קמ"ל דהכל טרפה ור"ת אומר דבהמסס נמי מזל אחד כשירה ופשיטא ללא טרפה אלא היא טרפה אלא יקב נקב מפולס לחון דליו סברה כשירה טרפה שזוס מקוס אלא נקב מפולס ויהא דנקב כדבריה בית הכסות לא אשמועינן מזל אחד כשירה אע"פ דייקב עור שלג ונפקא מינה לא דאשמינן דאשמינן שמייהו אלא דדיס שזר דלא לא אשמינן ה"א דהאי קמתי מחט שנמלאת בעיני בית הכסות אפי' עור דקרי שפאזי כי כפי שאין לו אלב עור אחד ויהא חמי למיה דדוקא בההוא מזל אחד כשירה אלב במאי דקרו הובלילא אפי' מזל אחד טרפה כיון שניקב עור אחד שלג להכי אשמינן דאשמינן שמייהו דאפי' הובלילא מזל אחד כשירה ועוד ואורי' דמליו למימר כפי' רש"י דבהמסס אפי' מזל אחד טרפה דחיישין שמה ניקב לחון וחזר והכריח כמו יב' לו קוק ביוטע' דהיי' הלכתא הסם דחיישין שמה הכריח וחוששין לפסק דרוסא ופי' למאן דלא חייש הסם בקוק שמה במחט שהוא דק חייש והא דבעי באלו טרפות נקבו לחון היינו כגון ידיעין דשז' לא הכריח כגון שאלנה מחט בפנינו ושחטנו מיד: נפלא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones